

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010215
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4620010215.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovu, v trestnej veci obžalovaného R. Z., narodeného XX.XX.XXXX v R., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.09.2020, takto

rozhodol:

obžalovaný
R. Z., narodený XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom K., F. č. XXX/XX,
toho času vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

sa uznáva vinným, že:

1/ v presne nezistený deň v mesiaci máj 2019 z prenajatého bytu na druhom poschodí na adrese R., K. č. XXXX/XX odcudzil 1 ks LED televízor značky K. V výrobné číslo: XBWUXHIHAXXXXXX v hodnote XXX,XX Eur, ktorý následne predal na autobusovej stanici v R. neznámej osobe, čím poškodenému A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., M.. A. XXXX/XX spôsobil škodu vo výške 222,20 Eur, pričom bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to dňa 08.02.2019 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch udelením blokovej pokuty nezaplatené na mieste vo výške 30 Eur, číslo pokutového bloku 14079219,

2/ dňa 26.07.2019 v čase asi o 21:20 hod. v R. na V. Z.. C. pred hlavným vchodom do D. R. si pred poškodeným N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., v jeho blízkosti sťahoval nohavice a povedal mu, aby si kľakol a vyfajčil ho, inak ho udrie, následne sa poškodený vzdialil a páchatel opakovane k nemu pristúpil a začal odpočítavať od 10 do 0 s tým, že keď ho nevyfajčí, tak ho buď udrie, alebo mu hodí bicykel do vody, ak nevypadne, čím u poškodeného N. N. vyvolal strach a pohoršenie,

3/ obžalovaný v čase od 15:50 hod. do 15.55 hod. dňa 04.03.2020 v R. na Ul. M. C. XXXX/XA v priestoroch nachádzajúcich sa pred prístreškom na smetné nádoby nakladacej rampy D. R., po vzájomnej hádke fyzicky napadol poškodeného S. E. tým spôsobom, že sa rozbehol za poškodeným, sotil ho a udrel päšťou pravej ruky do oblasti hlavy, chytil ho za ošatenie, pričom ako bol poškodený v predklone, tak ho opakovane kolenom pravej nohy kopol do oblasti hlavy, hrudníka a rôznych častí tela a taktiež ho opakovane kopol do hornej časti tela, po čom poškodený spadol na zem, kde ho opakovane obžalovaný kopal do hlavy, hrudníka a rôznych častí tela, čím spôsobil poškodenému S. E., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom K., F. XXX/XX, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela s odreninami kože a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnou tržne - zmliaždenou rankou s dobou liečenia do 7 dní,

t e d a :

v bode 1/ rozsudku

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

v bode 2/ rozsudku

dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom slovne a fyzicky hrubej neslušnosti tým, že vyvolával verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu a čin spáchal na chránenej osobe,

v bode 3/ rozsudku

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

tým spáchal :

v bode 1/ rozsudku

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

v bode 2/ rozsudku

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno e), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno e) Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona ,

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá :

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného A. D., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R. s nárokom na náhradu škody, na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 01.07.2020 na tunajšom súde obžalobu na obžalovaného R. Z. (ďalej len obžalovaný) za skutok v bode 1. obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, za skutok v bode 2. obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a za skutok v bode 3. obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Súd obžalovanému na hlavnom pojednávaní umožnil urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku; obžalovaný ku skutku pod bodom 1. obžaloby právne kvalifikovanému ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Obžalovaný na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“ a preto súd jeho vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v

bode 1. obžaloby prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný spáchanie tohto skutku nevykoná a vykoná dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a o náhrade škody.

Ku skutku pod bodom 1/ obžaloby vo vzťahu k náhrade škody súd uvádza, že z prečítaných záverov znaleckého posudku č. XXX/XXXX M.. P. P. H., L., znalca z odboru elektrotechnika vyplýva, že všeobecná hodnota televízneho prijímača značky K. model UE XX A za predpokladu, že bol v čase tesne pred spáchaním skutku plne funkčný a neporušený bola ku dňu XX.XX.XXXX v sume 222,20 eur. Obžalovaný zároveň na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenému zaplatil 30 eur.

Ku skutkom uvedeným pod bodmi 2. a 3. podanej obžaloby urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 od. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je nevinný z ich spáchania.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného N. N., svedka poškodeného S. E., svedkov R. C., Z. K., Q. E., Z. F., prečítaním znaleckého posudku Z. G. N., znaleckého posudku Z. Z. S., ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vrátane správ o povesti a odpisu z registra trestov obžalovaného. Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný ku skutku v bode 2/ rozsudku vypovedal, že pôvodne sa priplietol do hádky dvoch neznámych ľudí, pri ktorých sa nachádzal aj poškodený N., pričom on (obžalovaný) bol pár dní predtým svedkom toho, ako sa poškodený N. vyhrážal jeho známemu, ktorý zároveň obžalovanému povedal, že poškodený berie bezdomovcom veci. Nakoľko mal (obžalovaný) vypité, začal poškodenému vulgárne nadávať, vznikla medzi nimi hádka, na poškodeného kričal a robil si z neho posmech, vrátane toho, že mal na neho asi 3 - 4 krát vulgárne sexuálne narážky, čo ale bolo tiež v úmysle poškodeného zosmiešniť a uraziť. Poškodený napriek tomu ale naďalej ostal tam pri nich a hovoril obžalovanému, aby si ho nevšímal, lebo inak to oľutuje. Nebránil poškodenému v odchode, on tam napriek tomu sám ostával. Obžalovaný ďalej uviedol, že sa nesnažil ani poškodenému vytrhnúť bicykel, nemal úmysel zmocniť sa ani žiadnych vecí poškodeného. Potom poškodeného aj vulgárnymi slovami posielal preč, s tým že inak mu hodí bicykel do vody. Obžalovaný poprel, že by si vyzliekol nohavice; uviedol, že ich mal iba rozopnuté, lebo si naprával spodné prádlo a poprel aj to, že by mal v rukách svoj pohlavný úd.

Ku skutku pod bodom 2/ rozsudku bol vypočutý svedok poškodený N. N., ktorý uviedol, v uvedený deň vyšiel z R. s nákupom a zapálil si, keď k nemu prišli viaceré osoby vrátane obžalovaného, ktorý mu povedal, že má dať pokoj jednému mužovi a aby vypadol od R.. Potom si obžalovaný stiahol nohavice, mal v rukách svoj pohlavný úd, potriasal ním a asi 5 krát zopakoval poškodenému sexuálnu narážku. Nevie však ako dlho bol obžalovaný takto obnažený, ani či sa potom obliekol, lebo on (poškodený) sa už potom na neho nepozeral. Tú sexuálnu narážku od obžalovaného si nevie vysvetliť, lebo v jeho veku sa mu doposiaľ nič také nestalo, urazilo ho to a bolo tým znevážené jeho meno, lebo ľudia chodili okolo a mohli to vidieť a počuť. Poškodený zároveň potvrdil, že obžalovaný mu v odchode nebránil, ani sa mu nepokúšal zobrať bicykel. Poškodený následne od obžalovaného odišiel asi na tri metre, obžalovaný ale prišiel za ním, a povedal mu, aby vypadol, že začne odrátavať od 1 do 10, lebo inak mu hodí bicykel do vody. Poškodený najskôr obžalovanému povedal, aby mu dal pokoj, ale keď sa tak nestalo, odomkol si bicykel a vošiel s ním do R., kde požiadal pracovníka SBS, aby zavolať políciu. Poškodený ďalej uviedol, že políciu chcel volať z dôvodu vyjadrenia obžalovaného, že bude odrátavať od 1 do 10 a že mu ukáže niečo na nemecký spôsob. Báľ sa, čo mu to ukáže, lebo dodnes nevie, čo by to malo byť.

Svedkyňa Z. K. ku skutku pod bodom 2/ rozsudku uviedla, že v ten deň stáli aj s obžalovaným pred R., keď tam prišiel poškodený N.. Obžalovaný mu hneď začal vulgárne nadávať, povedal, že mu hodí bicykel do rieky a mal na neho sexuálne narážky, nevie však či aj ukázal poškodenému svoj pohlavný úd. Poškodený potom vbehol do R. za pracovníkom K., v čom mu obžalovaný nijako nebránil.

Svedok R. C. ku skutku pod bodom 2/ rozsudku uviedol, že keď vyšiel z R., videl, ako sa obžalovaný s poškodeným rozprávali, nekričali ale nadávali si. Svedok ďalej uviedol, že videl ako si obžalovaný vytiahol pohlavný úd a mal na poškodeného sexuálne narážky. Poškodený od obžalovaného ustupoval a chcel od neho vysvetlenie, že čo to má znamenať, čo si to obžalovaný dovoľuje. Podľa svedka mohol poškodený odísť kedy chcel, on sa však stále dožadoval od obžalovaného vysvetlenia, že čo si to odovoľuje, že on (poškodený) je starší. Obžalovaný sa nesnažil zobrať poškodenému bicykel.

Ku skutku pod bodom 3. rozsudku, obžalovaný vypovedal, že s poškodeným sa poznajú asi 9 rokov. V uvedený deň boli najskôr u poškodeného E. doma, kde vypili 1 - 2 pivá, následne si dokúpili ďalší alkohol a presunuli sa až pred R., kde pili ďalšie pivá. Neskôr sa začali s poškodeným oblievať pivom, potom poškodeného sotil, dal mu párkrát päšťou do hlavy a párkrát kolenom do hrude. Keď poškodený následne spadol na zem, tak aj tam do neho obžalovaný ešte párkrát kopol; podľa obžalovaného však nešlo o silené údery, resp. kopy. Potom obžalovaného odtiahli iné dve osoby, poškodený zostal ležať na zemi, tiekla mu krv z nosa. Obžalovaný potvrdil, že v čase tohto skutku bol dosť opitý, ale aj v tom stave dokázal ovládať svoj konanie a intenzitu kopov. Nechcel poškodenému ublížiť, a už vôbec nie spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví. Dokázal by udrieť resp. kopnúť aj silnejšie, nemal však taký úmysel.

Svedok poškodený S. E. ku skutku pod bodom 3. rozsudku uviedol, že keď v ten deň prišli s obžalovaným pri R., mali už obaja vypité. Následne sa začali oblievať pivom, ani nevie prečo a potom si už len pamätá prvé rany od obžalovaného rukami do hornej časti tela, pričom on sa bránil rukami. Následne si pamätá až keď sa prebral - to tam práve prišla hliadka polície. On políciu nevolal, ani to nechcel takto riešiť. Potom ho záchranka zobrala do nemocnice, kde mu po vyšetreniach lekár povedal, že nemá vážne zranenia a ešte v ten deň z nemocnice odišiel. Nemal potom žiadne následky, žiadne obmedzenia, len sa mu trochu točila hlava, inak nič. Predtým s obžalovaným nemali medzi sebou žiadny takýto fyzický konflikt.

Svedkyňa Z. F. sa ku skutku pod bodom 3. rozsudku pridržiavala svojej výpovede z prípravného konania v rámci ktorej uviedla, že sa najskôr sa s poškodeným aj obžalovaným rozprávali, následne ich obžalovaný začal oblievať pivom, čo mu poškodený vrátil a tiež ho oblieval pivom, ona im ešte hovorila, že robia ako malé deti. Následne obžalovaný zahodil pivo a začal poškodeného fyzicky napádať, kopol ho kolenom do brucha a hrude, bil ho päšťami do hlavy, kopal ho kolenačky do hrude. Tiež udel obžalovaného asi 2 x do hlavy. Potom poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný kopal do celého tela. Následne ich ona aj s ďalšou osobou od seba oddelili, obžalovaný sa ukľudnil, odišiel; potom prišli policajti.

Svedok Q. E. sa ku skutku pod bodom 3. rozsudku rovnako pridržiaval svojej výpovede z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že najskôr sa obžalovaný s poškodeným doťahovali, poškodený bol mokrý od piva. Videl ako obžalovaný kopal poškodeného, ktorý bol v predklone, kolenom do hrudníka, zdrapil poškodeného za oblečenie a hodil ho do mriežok, čo sa tam nachádzali, nohou kopal poškodeného do hlavy, hrudníka, brucha a kopol ho, aj keď poškodený už ležal na zemi. Potom ich od seba aj s Z.. F. oddelili, pričom poškodený ostal ležať schúlený na zemi a bol krvavý. Svedok zároveň uviedol, že vtedy boli všetci (vrátane neho) opití, potom obžalovaný odišiel a následne prišli policajti.

Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX Z.. G. N. - znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že obžalovaný je závislý od viacerých psychoaktívnych látok, aktuálne je aktívna alkoholová zložka závislosti. O prejavoch závislosti obžalovaný vie. Jedná sa o chronické štádium závislosti a obžalovanému je potrebné uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulatnou formou.

Zo znaleckého posudku č. XXX/XX Z.. Z. S., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, súd zistil, že poškodený S. E. pri skutku (uvedenom pod bodom 3. rozsudku) utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela s odreninami kože bez poškodenia kostného skeletu a pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnou tržne - zmliáždenou rankou. Všetky uvedené zranenia znalec z medicínskeho hľadiska vyhodnotil ako zranenia ľahké, ktoré nevedli k vzniku žiadnych závažných komplikácií, ktoré by zhoršili zdravotný stav poškodeného resp. by ho ohrozovali na živote. Typickým prejavom zranení takéhoto charakteru je bolesť hlavy, liečba zranení prebiehala bez komplikácií, bol a individuálna, po prvotnom ošetrení a vyšetrení bez ďalších kontrol. K mechanizmu vzniku zraní znalec uviedol, že zranenia poškodeného E. vznikli mechanizmom priamym - priamym pôsobením tupeného predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde došlo k prejavom zranenia, násilie smerovalo proti poškodenému spredu a bolo vedené do oblasti hlavy - tváre. Intenzita pôsobiacej sily bola len veľmi slabá až slabá, v stupnici 1 - 5 by sa dala označiť číslom 1 - 2. Predmet, ktorý zranenie spôsobil bol tvrdý, tupý - pri fyzickom incidente ide najčastejšie o ruku, či už otvorenú dlaň alebo zovretú päšť. Prípadne noha útočníka. Na vznik popisovaných zranení boli potrebné aspoň dva údery, či už uvedené rukou alebo nohou útočníka, prípadne i oboma spôsobu, znalec zároveň nevylúčil, že úderov mohlo byť aj viac. Pri uvedenom mechanizme a intenzite útoku nedošlo ani k priamemu ohrozeniu, ani k zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela a dané zranenie spôsobuje krátkodobú poruchu

zdravia poškodeného. Zranenia, ktoré utrpel poškodený, si vyžadujú liečenie do 1 týždňa a nemusia si vyžadovať vystavenie práceneschopnosti; ak by aj bola vystavená jednalo by sa taktiež o krátkodobú práceneschopnosť do cca 1 týždňa. Znalec ďalej uviedol, že poškodený pre predmetné zranenie nebol výraznejšie obmedzený v bežnom spôsobe života, obmedzenie ktoré vzniklo bolo zapríčinené bolesťou, ktorá nemala silnú intenzitu. Tým došlo u poškodeného k ľahšej forme obmedzenia v zmysel psychickej aktivity, v zmysle fyzickej aktivity, náročnej manuálnej práce a činnosti. K obmedzeniu pohybu a chôdze nedošlo. Znalec u poškodeného nepredpokladá trvalé funkčné, ani kozmetické, následky.

Zároveň znalec uviedol, že predmetom a spôsobom, akým bol útok vedený a do oblasti do ktorej bol vedený (oblasť hlavy), pri silnej intenzite vedených úderov mohlo dôjsť k ohrozeniu i zraneniu životne dôležitého orgánu- mozgu. Úderom nohou o silnej intenzite do oblasti tváre mohlo dôjsť k združeným zlomeninám tvárového skeletu typu Le Fort, pri údere do oblasti krku by mohlo pri silnej intenzite úderu/kopnutia dôjsť k poškodeniu hrtana, priehradnice, čo by predstavovalo zranenie ťažké. Taktiež pri údere nohou do oblasti hlavy pri silnej intenzite by mohlo dôjsť ku krvácaniu do lebky, medzi mozgové obaly, čo by tiež bolo zranenie ťažké, s ohrozením životne dôležitého orgánu - mozgu, alebo by mohlo dôjsť pri silnej intenzite vedeného kopnutia, hlavne nártom do oblasti hlavy, i k pomliaždeniu mozgového tkaniva, čo by predstavovalo zranenie životne dôležitého orgánu - mozgu.

Z bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. XXXXXXXX vydaného OO PZ Topoľčany súd zistil, že dňa 08.02.2019 bol obžalovaný postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (drobná krádež v predajni R.), a to uložením pokuty v sume 30 eur.

Z lekárskej správy urgentného príjmu - Svet zdravia Nemocnica Topoľčany zo dňa 04.03.2020 ktorá sa týka ošetrovania poškodeného E. vyplýva, že bolo u neho zistené povrchové zranenie vo vlasatej časti hlavy a povrchové poranenie pery a ústnej dutiny s tým, že sa jedná o úraz ľahký, vyžadujúci si dobu liečenie do 7 dní. Poškodenému bol odporučený kludový režim s absenciou alkoholu a kontrola u obvodného lekára. Z uvedenej správy zároveň vyplýva, že poškodenému bolo pri ošetrovaní namerané 2,13 ‰ alkoholu.

Zo zápisu o dychovej skúške obžalovaného vyplýva, že v deň spáchania skutku mu bolo o 22,13 hod. nameraní 0,69 mg alkoholu na liter vydýchnutého vzduchu.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bolo jednoznačne preukázané, že skutky sa stali tak, ako ich ustálil súd v skutkovej vete tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o skutok uvádzaný v bode 2. podanej žaloby, súd vzhľadom na vykonané dokazovanie upravil skutkovú vetu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku t.j. že obžalovaný si v blízkosti poškodeného (nakoľko nie je zrejmé, čo mala obžaloba na mysli pod pojmom tesná blízkosť a ani z výpovedí svedkov resp. vykonaného dokazovania takéto tvrdenie nevyplýva). Zároveň nebol vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané koľkokrát mal obžalovaný povedať poškodenému tam uvedené slová (5 krát) preto súd ustálil, že to bolo opakované. Súd sa zároveň nestotožnil s právnou kvalifikáciou daného skutku ako zločinu vydierania podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Z výsluchu obžalovaného, svedkov Z. K., R. C. a v neposlednom rade poškodeného N. N., totiž súd nemal za preukázané, že by došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného zločinu. Objektom trestného činu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka a objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím alebo hrozbou násilia, alebo inej ťažkej ujmy. Z uvedeného je nutné vyvodit' že násilie, ktorým páchatel' hrozí, musí mať taktiež povahu ťažkej ujmy. Z obyčajnej zmienky o údere prípadne (ako v tomto prípade) hodenia bicykla do vody, nie je možné vyvodzovať hrozbu inou ťažkou ujmov.

Podľa ustálenej súdnej práce, ak má byť skutok posúdený ako zločin vydierania, ktorý bol spáchaný za použitia vyhrážky inej ťažkej ujmy, musí popis skutku zároveň obsahovať konkretizáciu, v čom spočívala konkrétna vyhrážka inej ťažkej ujmy a konanie páchatel'a súčasne musí objektívne viesť k závažnej ujme na cti, dobrej povesti v pracovnom alebo rodinnom, či spoločenskom postavení poškodenej osoby a je pritom spôsobilé vzbudiť v poškodenom obavy z uskutočnenia takejto ujmy. Inak povedané pri posudzovaní toho, či ide o vyhrážku inou ťažkou ujmov je potrebné prihliadať k závažnosti možného narušenia osobných, rodinných, pracovných či iných vzťahov poškodeného v prípade uskutočnenia

uvedenej vyhrážky. Je nutné tiež zohľadniť individuálne vlastnosti poškodeného, intenzitu ovplyvnenia jeho psychického stavu a pod. nakoľko dopad rovnakej vyhrážky môže byť podľa jej povahy u rôznych poškodených odlišný. Vždy však musí ísť o neoprávnené konanie páchatel'a, ktorý hrozí spôsobením takých následkov, ktoré sú svojou intenzitou obdobné ako v prípade hrozby násillia tak, že vyhrážka inou ťažkou ujmu môže u poškodeného vyvolať konkrétnu obavu porovnateľnú s ohrozením jeho života a zdravia.

Z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že poškodený N. sa však konaním obžalovaného popísaného v bode 2. skutkovej vety rozsudku, cítil ponížený resp. pohoršený a urazený. Nebolo preukázané, že by konanie obžalovaného u neho vyvolalo obavu zo spôsobenia ťažkej ujmy porovnateľnej s ohrozením života a zdravia. Zo svedeckých výpovedí F., C. i samotného poškodeného vyplýva, že poškodený mohol z daného miesta kedykoľvek odísť, napriek tomu sa v spoločnosti menovaných ľudí a teda aj obžalovaného zdržiaval aj naďalej po vyhrážkach resp. sexuálnych narážkach obžalovaného, dožadoval sa od obžalovaného vysvetlenia čo to má znamenať, dokonca sám povedal obžalovanému, aby si ho nevšímal, lebo inak to oľutuje. Takéto správanie poškodeného teda neindikuje obavu zo spôsobenia ťažkej ujmy resp. z hrozenia života a zdravia. Svedkovia zároveň potvrdili, že napriek tomu, že obžalovaný povedal poškodenému, že mu hodí bicykel do vody, tak sa mu ho nijako nesnažil zobrať, nebránil poškodenému v odchode ani v odomknutí bicykla. Zároveň nebolo preukázané, že by konanie obžalovaného vyvolalo u poškodeného konkrétnu a reálnu obavu porovnateľnú s ohrozením jeho života a zdravia, resp. spôsobením ťažkej ujmy v spoločenskom osobnom či pracovnom postavení. Poškodený síce tvrdil, že v tom čase chodili okolo ľudí a podľa neho to museli počuť a vidieť, zároveň však potvrdil, že sa pri nich nikto nepristavil a nikto im nič nepovedal. Ide teda len o subjektívne domnienky poškodeného v tom zmysle, že bola poškodená jeho česť. Konanie obžalovaného opísané v bode 2. skutkovej vety tohto rozsudku súd preto kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom slovne a fyzicky hrubej neslušnosti tým, že vyvolával verejné pohoršenie vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu a čin spáchal na chránenej osobe.

Rovnako sa súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku opísaného v bode 3. skutkovej vety rozsudku ako pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko z výsluchu poškodeného ako aj znaleckého posudku Z.. Z. S. je zrejmé, že z medicínskeho ako aj súdnolekárskeho hľadiska sa u poškodeného jednalo o zranenia ľahké, ktoré nevedli k vzniku žiadnej závažnej komplikácie, ktorá by zhoršila daný zdravotný stav pacienta resp. by ho ohrozovala na živote. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je naplnené ani jedno z kritérií pre ťažkú ujmu na zdraví, ako ich uvádza § 123 ods. 3 Tr. zákona. U poškodeného sa nejednalo o vážnu poruchu zdravia ani vážne ochorenie. V skutkovej vete obžaloby sa nenachádza žiadny popis iného konkrétneho možného následku, ktoré by mohlo reálne a predvídateľne spôsobené obžalovaným poškodenému a ktoré by bolo možné podradiť pod niektorú z foriem ťažkej ujmy na zdraví popísanej v § 123 ods. 3 Tr. zákona a žiadny takýto možný následok neobsahuje ani popis skutku v obžalobe, a nie je možné ho vyvodit' ani z vykonaného dokazovania. Znalec v podanom znaleckom posudku uviedol, že iba alternatívne t.j. v prípade silnej intenzity vedených úderov, by mohlo dôjsť k ohrozeniu i zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského organizmu - mozgu. Úderom nohou o silnej intenzite do oblasti tváre mohlo dôjsť k združeným zlomeninám tvárového skeletu typu Le Fort, pri údere do oblasti krku by mohlo pri silnej intenzite úderu/kopnutia dôjsť k poškodeniu hrtana, priedušnice, čo by predstavovalo zranenie ťažké. Taktiež pri údere nohou do oblasti hlavy pri silnej intenzite by mohlo dôjsť ku krvácaniu do lebky, medzi mozgové obaly, čo by tiež bolo zranenie ťažké, s ohrozením životne dôležitého orgánu - mozgu, alebo by mohlo dôjsť pri silnej intenzite vedeného kopnutia, hlavne nártom do oblasti hlavy, i k pomliaždeniu mozgového tkaniva, čo by predstavovalo zranenie životne dôležitého orgánu - mozgu. Uvedená alternatíva však reálne nenastala a jedná sa teda iba o hypotetickú možnosť. Je potrebné dodať, že pokus ťažkej ujmy na zdraví prichádza do úvahy iba v prípade, pokiaľ páchatel' vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a pre prípad že ju spôsobí s tým bol uzrozumený, pričom konkrétne vykonanie tohto konania musí mať jednoznačnú súvislosť s možným vznikom ťažkej ujmy, ktorá je bežne rozpoznateľná pre páchatel'a a ktorá je relatívne pravdepodobná. V danom prípade však obžalovaný síce zasiahol poškodeného viacerými údermi a kopmi nohou a kolenom, avšak zranenia, ktoré utrpel poškodený boli ľahkého charakteru, a aj podľa znalca intenzita týchto útokov bola len veľmi slabá až slabá a ani jedno z poranení, ktoré poškodený utrpel, neohrozili životne dôležité orgány poškodeného.

Z vykonaného dokazovania tak vyplýva, že zranenia spôsobené poškodenému konaním obžalovaného majú povahu ublíženia na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zákona, pretože išlo o poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo určitú dobu liečenia resp. práceneschopnosti a tým aj určité obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného. Konanie obžalovaného tak naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Vina obžalovaného vo všetkých bodoch tohto rozsudku je jednoznačne preukázaná výpoveďou samotného obžalovaného, výpoveďou poškodeného N., poškodeného E., svedkov C., a K., ktorí potvrdili, že obžalovaný si pred poškodeným N. stiahol nohavice, čím bola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že si iba naprával spodnú bielizeň. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3. je vina obžalovaného okrem jeho vlastnej výpovede, výpovede poškodeného E. a svedkov E. a F., preukázaná aj vypracovaným znaleckým posudkom Z.. S., ktorý opísal zranenia, ktoré pri útoku obžalovaného utrpel poškodený E., vrátane ich následkov.

Pokiaľ ide o zavinenie, súd dospel k záveru, že obžalovaný pri oboch skutkoch konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom, nakoľko aj zo znaleckého posudku Z.. N. vyplýva, že obžalovaný sa pri spáchaní skutkov nachádzal v stave prostej alkoholovej opitosti, ktorý si navodil sám, vediac ako sa v tom stave bude správať a jeho kontakt s realitou nebol narušený.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

V evidencii priestupkov má obžalovaný za obdobie od 24.01.2016 do 13.07.2020 evidovaných 6 priestupkov, s tým že v jednom prípade išlo o porušenie zákazu fajčenia na vymedzených priestranstvách, v jednom prípade o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a v ostatných prípadoch išlo o priestupky proti majetku. Za tieto priestupky boli obžalovanému uložené pokuty v blokovom a rozkaznom konaní.

Zo správy z miesta trvalého bydliska vyplýva že obžalovaný býva v rodinnom dome so svojimi rodičmi a synom a jeho správanie nebolo prerokované komisiou na ochranu verejného poriadku.

Podľa správy ÚPSVaR Topoľčany a Sociálnej poisťovne, obžalovaný v čase jeho zadržania nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberá žiadne dávky vyplácané uvedenými inštitúciami.

Podľa hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Nitra obžalovaný vykonáva väzbu v štandardnom režime, v jeho správaní doposiaľ neboli zaznamenané žiadne problémy, vzťahy s vonkajším svetom udržiava telefonátmi s rodičmi.

V odpise registra trestov má obžalovaný evidovaných 6 záznamov, v jednom prípade bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené s tým že v skúšobnej dobe sa osvedčil, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Posledné dve odsúdenia boli rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 46/2012 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok v ústave na výkon trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. Posledné odsúdenie bolo rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 131/2012 zo dňa 16.01.2013 pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 Tr. zákona za čo bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň bol zrušený predchádzajúci trest uložený mu rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn.4T 46/2012. Uvedený trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 02.05.2014.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona zistil u neho priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona t. j. už bol za trestný čin odsúdený. V danom prípade tak bolo potrebné postupovať pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona t. j. ukladať trest v upravenej trestnej sadzbe stanovenej pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona, t. j. v rozmedzí 16 - 36 mesiacov. Uvedeným postupom súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na

spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby t.j. vo výmere 16 mesiacov, s tým že na výkon trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. S poukazom na závery znaleckého posudku Z. G. N. súd zároveň obžalovanému podľa § 73 ods. 12 písm. d), ods. 4 Tr. zákona uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Takto uložený trest, spolu s uloženým ochranným opatrením, podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a vytvorí podmienky na prevýchovu obžalovaného.

O nároku na náhradu škody poškodeného A. D. súd rozhodol podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku tak, že vzhľadom na objektívne nepreukázaný stav daného televízora, znalecký posudok znalca P... ako i čiastočnú úhradu zo strany obžalovaného, odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.